

LÁ THƯ MỤC VỤ

Lúc tôi bị bắt (tại Nông Trường Phú Hữu, Thủ Đức) tôi không được dẫn độ về Nhà Dòng để lấy vật dụng cá nhân chi cả, mà đi thẳng vào trại giam. Trong một lần hỏi cung sau đó, Trưởng trại giam Lê Canh chìa cho tôi xem bức ảnh của Baden Powell (Ông Tô của Phong Trào Hướng Đạo Thế Giới) mà tôi đã vẽ và treo trong phòng. “Mày là cái thá gì mà lại đi tôn thờ một thằng tướng CIA, hả ? Mày giữ chức vụ gì trong CIA, nói mau!” Hấn ta hỏi một cách đắc thắng.

Tôi trả lời một cách tự tin rằng : “Thứ nhất, Baden Powell là một Trung Tướng của quân đội Anh còn CIA là một tổ chức tình báo của Mỹ; lúc Baden Powell giải ngũ thì CIA chưa ra đời. Tôi tự vẽ và treo hình ông ấy vì lòng mến phục ông ấy chứ tôi không thờ ông nào cả ngoài Chúa của tôi. Thứ hai, tôi mến phục ông ấy vì ông ấy là người duy nhất trên đời này đã chỉ cho tôi cách yêu thương trẻ con Việt Nam một cách thiết thực và hữu hiệu nhất”. Có lẽ hơi quê độ, nên từ đó Lê Canh không bao giờ hỏi về bức ảnh đó nữa.

Theo tôi, Baden Powell là một vĩ nhân và là Đại Ân Nhân của thanh thiếu niên toàn thế giới. Ông hướng dẫn giới trẻ tin tưởng rằng Thiên Chúa tạo ra mỗi người chúng ta trong thế giới này để được hạnh phúc ngay từ cuộc sống trần gian này. Nhưng hạnh phúc không đến nhờ giàu sang hay thành công đồ đạt, cũng không đến bằng lối sống buông thả truy hoan. Ông vạch ra con đường dẫn tới hạnh phúc là cần giữ mình cho được khỏe mạnh ngay khi còn ở tuổi thiếu niên, nhờ đó sẽ trở nên hữu ích và có thể hưởng thụ cuộc đời khi trở thành người lớn. Ông luôn luôn nhấn mạnh rằng: Con đường thật sự để đạt tới hạnh phúc là cố gắng đem lại hạnh phúc cho tha nhân. Con đường đó chính Chúa Giêsu đã dạy và đã sống. Tôi ái mộ ông.

Đó là lần đầu tiên trong đời, tôi đã tuyên xưng một nhân vật - cũng chỉ là một con người như mọi người - mà tôi ái mộ, cũng như Phêrô đã tuyên xưng Đức Giêsu mà ông ấy ngưỡng mộ như là một Vị Thầy đầy quyền năng. Nhưng đời người là một chuỗi những tương phản, cũng chính ông Phêrô hôm nay tuyên xưng “*Thầy là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa hằng sống*”, thì ít lâu sau lại quyết liệt chối rằng “*Tôi chẳng biết ông ấy là ai*”. Vậy có hai Phêrô khác nhau sao ? Không, chỉ có một Phêrô thôi, nhưng trong Phêrô có hai khuynh hướng đối nghịch nhau. Trong mỗi người chúng ta cũng đều có hai thứ đối nghịch nhau: lúa tốt và cỏ lùng mọc chen lẫn vào nhau. Thiên Chúa gieo lúa tốt, nhưng ma quỷ cũng đã gieo cỏ lùng vào đó !

Xin đừng nhìn thấy cỏ lùng rồi thất vọng, chán nản, không muốn cố gắng nữa; cũng đừng chỉ nhìn thấy lúa tốt rồi sinh ra tự kiêu tự phụ, khinh thường người xung quanh, cho rằng chỉ có mình mới là người đạo đức thánh thiện. Biết rất rõ trong mỗi người đều có cỏ lùng nên luôn luôn đề phòng kéo cỏ lùng ngày càng phát triển, dần dần lấn át khiến lúa tốt phải chết ngạt. Đừng nhìn thấy cỏ lùng nơi người khác rồi kết án rằng họ là kẻ xấu. Tôi tin rằng trong những con người mà ta xét đoán là xấu, vẫn còn có những lúa tốt. Ông Baden Powell dạy tôi rằng trong bất kỳ lứa bé nào dù ngõ nghịch nhất, ta vẫn có thể tìm thấy những phần trăm thật tốt lành để thương, và chăm sóc cho phần tốt đó để nó phát triển thêm.

Thánh Phêrô có những yếu đuối, lỗi lầm, chúng sờ sờ trước mắt nên ai cũng thấy. Nhưng sao lại không nhìn ra những điểm ưu tú của ông, như lòng quảng đại, sự hăng say, tài lãnh đạo của ông. Đức Giêsu nhìn thấy cả hai mặt, Ngài tiên đoán Phêrô sẽ chối Ngài nhưng Ngài vẫn chọn Phêrô qua câu xác quyết “*Trên tảng đá này (một thứ đá mang cả ưu điểm lẫn khuyết điểm), Thầy sẽ xây Hội Thánh của Thầy, và quyền lực tử thần sẽ không thắng nổi*”. Như vậy, khi Thiên Chúa, là Đấng Toàn Hảo chọn ai, Ngài không cần phải ‘môn đương hộ đối’, Ngài không đòi kẻ được chọn phải hoàn hảo trước đã rồi mới lọt mắt xanh của Ngài. Không, Ngài yêu thương trước, yêu thương vô điều kiện, và có thể nói Ngài yêu thương một cách liêu lĩnh vì Thánh Phaolô viết “*Thiên Chúa không hề phản bội*” trong khi chúng ta có thể phản bội Ngài.

Trong Cộng Đoàn, trong gia đình, trong các hội đoàn và đoàn thể, chúng ta hãy cùng nhau noi theo gương Chúa Giêsu, hãy nói về những điều tốt của anh chị em, của vợ, chồng, con cái, bạn bè, thân hữu. Hãy yêu thương và chấp nhận nhau như Thiên Chúa chấp nhận mỗi người chúng ta. Ngài chấp nhận chúng ta thật tuyệt vời qua câu hát “*Come as You are*”, chứ không phải “*Come as I want You to be*”. Tình yêu và Lòng Thương Xót của Thiên Chúa thật cao vời, phải không, thưa anh chị em ?